

1 Mayıs'ta Hükümet, polisi işçilerin üzerine saldırttı



1 Mayıs kutlamaları polis engeliyle karşılaştı.

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, hükümetin tüm yasaklama, askeri ve polis önlemlerine rağmen yaygın ve yığinsal bir biçimde kutlandı. 1 Mayıs akşamı ve gününde başta İstanbul ve Ankara olmak üzere değişik şehirlerde, değişik sol gruplar 1 Mayıs'ın anlam ve önemini dile getiren bombalı pankartlar astılar, afiş, pul ve bildiriler dağıttılar. 1 Mayıs günü de, yığinsal kor-san gösteri ve yürüyüşler yapıldı.

İşçi sınıfının ve halkın 1 Mayıs gösterilerinden öcü gibi korkan hükümet, daha günler öncesinde polisi ve askeri birlikleri harekete geçirerek, kutlamaları engellemek için önlemler aldı. Buna rağmen 1 Mayıs gününde işçi sınıfının ve diğer emekçilerin yığinsal olarak sokağa çıkışını, değişik yerlerdeki törenlere katılımını önleyemedi.

İzmir'de Vilayet Konağı'na siyah

çelenk koyan yürüyüşçülere polis saldırdı, polisle halk arasında çatışma çıktı. Polis, 20'nin üzerinde yürüyüşçüyü gözaltına aldı.

İstanbul'da 1977 1 Mayıs'ında katledilenlerin anısına Taksim meydanına çelenk koymak için yürüyüşe geçen 5.000 üzerinde işçi, sendikacı, politikacı, aydın ve öğrenciye polisler saldırdı. Halkla polis arasında saatlerce süren çatışmalar meydana geldi. Çatışma, polisin yürüyüşçülere "dağılın" ihtarında bulunması, buna karşın yürüyüşçülerin dağılmayarak oturma eylemine geçmesi üzerine, polisin halka saldırmasıyla başladı.

Yürüyüşçülerin başında SHP milletvekilleri, Abdullah Baştürk, Arif Sağ, Mehmet Ali Eren, İsmail Hakkı Önal, Kenan Sönmez, Ethem Cankurtaran, Erdal Kalkan ve Mehmet Moğultay vardı. Milletvekillerinin dokunulmazlığı olduğu için,

bunlar polis çemberini otomobillerle geçerek, 1977 katliamının anısına Taksim anıtına çelenk koydular.

Kutlamalardan sonra, milletvekilleri SHP İstanbul İl Merkezi'nde bir basın toplantısı yaptılar. Yerli ve yabancı gazetecilerin katıldığı toplantıda Abdullah Baştürk "egemen güçlerin halkı, devletin polisini kullanarak ezdiğini" söyledi.

SHP milletvekili Arif Sağ da polisin halka saldırısını video kameralarıyla tespit ettiklerini söyleyerek "her zaman polis çekecek değil ya, bu kez biz onları görüntüledik. Yapılanlar, Filistin'de çekilen filmleri anımsatıyor" dedi.

Bu yılki 1 Mayıs kutlamaları, bir kez daha faşist diktatörlüğün, halkın mücadelesi karşısında duyduğu derin korkuya tanık olurken, halkın rejime karşı muhalefetinin artan oranda bir kararlılıkla yükseldiğini gösterdi.

Darbecibaşı şimdi de "darbe kışkırtıcısı" mı oldu?!

12 Eylül askeri faşist darbesinin elebaşı Kenan Evren, turizm mevsimini açma dolayısıyla çıktığı Karadeniz Bölgesi gezisinde, 12 Eylül öncesi gibi bir dönem yaşamaya başlarsa ordunun yeniden darbe yapacağı tehdidini savurdu.

Evren'in sözkonusu tehditkar açıklamaları, yasal parti yöneticilerinin, basın ve batılı diplomatik çevrelerin tepkisini çekti.

Batılı kimi diplomatlar, Evren'in sözkonusu konuşmasının Türkiye'nin henüz batılı anlamda bir demokrasiyi yerleştirmemiş olduğunun ve Avrupa Topluluğu'na tam üye olmaktan çok uzak olduğunun göstergesi olarak yorumladılar. Doğrusu, batılı diplomatlar, ülkelerinin çıkarları sözkonusu olduğunda, yerine göre kıvırmakta, demagoji yapmakta çok usta olduklarını, bu vesileyle de göstermiş oluyorlar. Batıda, Türkiye ve Kürdistan halklarıyla dayanışma, demokratik hak ve özgürlüklerin tam olarak yerleşmesi için Türk hükümetine baskı talebi sözkonusu olunca, batılı hükümetler ve diplomatik temsilcileri Türkiye'nin adım adım demokrasiye geçme konusunda kararlı olduğunu iddia edebilmektedirler. İşbaşındaki faşist rejimin terör, işkence ve aşırı sömürü politikasına karşı çıkılması istemlerine karşı Türkiye'nin suçlarını kendi kamuoyları gözünde örtbas etme yarışına girebilmektedirler. Ama diyelim ki Türkiye'nin Avrupa Topluluğu'na üye olması günde

me gelince de "batılı anlamında bir demokrasi'nin olmadığını ön plana çıkarmayı hemen akıllarına getirmektedirler. Bu da bir kez daha gösteriyor ki, batılı Türkiye'de demokrasinin olup olmaması değil, onun kendi çıkarlarına nasıl hizmet edebileceğidir. Öyle olunca da onların değişik yerlerde Türkiye üzerine kestikleri ahkamlar, ancak bu çerçevede Türkiye ve Kürdistan halklarını, demokrasi güçlerini ırgalıyor. Halklarımız, Evren'in sözkonusu tehditkar demeci verdi diye değil, sekiz yılı aşan dönem boyunca aralıksız süren aşırı sömürü, baskı ve terörden, her türlü demokratik ve insani hak ve özgürlüğün ayaklar altında çiğnenmesinden, Kürdistan halkına karşı vahşice süren imha politikasından varolan rejimin, demokrasiden zerrece nasibini almamış koyu faşist bir diktatörlük olduğunu biliyor, iliklerinde hissediyor.

Diğer yandan Kenan Evren'in konuşmasına, Erdal İnönü, Süleyman Demirel ve Bülent Ecevit'in; hatta ağırlığıyla burjuva basınının gösterdiği tepkiyi "çok sert" tepkiler olarak değerlendirenler de, eğer halkı aldatma niyetinde değilse kendilerini aldatıyorlar. Nedir tepkiler? Başta burjuva politikacıları olmak üzere, tüm burjuva basını, 12 Eylül darbesinin elebaşı Kenan Evren'in kendisine "demokrasi yönetiminin cumhurbaşkanı" yaftasını yapıştırmış olmasını, gerçek bir demokrasinin cumhurbaşkanı olarak kabul

ediyor, halka yutturmaya çalışıyor ve "bir cumhurbaşkanı nasıl askeri darbelerden medet umar" diye hayretlerini ifade ediyorlar. Erdal İnönü gibileri, konuşmasını hafifletsin diye yalvarırken, Demirel "kendisini gereksiz kılıyor" diyor, diğer yandan da Ecevit "bu, orduyu müdahaleye kışkırtmadır" anlamına gelen laflar edebiliyor.

Sözkonusu politikacılar unutuyor ya da halka unutturmaya çalışıyorlar ki, Kenan Evren darbe kışkırtıcısı değil, zaten hala egemen olan faşist rejimi yürürlüğe sokan darbenin darbecibaşıdır. O, demeciyle kendini gereksiz kılmıyor, darbeyle işbaşına geldiğini ve halen işbaşında olduğunu, "unutmuş görünenlere" hatırlatma gereğini duyuyor.

Doğrusu, eğer Türkiye'de birilerine "darbe kışkırtıcısı" denilecekse, bunlar her kesten önce Demireller, Ecevitler, İnönüler ve burjuva basınıdır. Çünkü darbeye elebaşılık edip, meclisi, siyasal partileri, sendika ve demokratik diğer kuruluşları darmadağın edip demokrasinin ırzına geçenlerden, anayasayı ortadan kaldıranlardan, Türkiye'yi yabancı emperyalist güçlere peşkeş çekenlerden, Mafia çetelerinin elebaşılıklarını da yapıp vurgunlar vuranlardan, halk çocuklarını, dağbaşılarında, zindanlarda, işkencehanelerde katledenden, Kürt halkını ya batıya göçe ya da ölüme mahkum edenlerden; kısacası 12 Eylül'ün bugün işbaşında olan elebaşılardan hesap soracakları

yerde, siyasal yasakları kalkıp partilerinin başına geçtiklerinde, 12 Eylül'ü unutmaya başlayanlar, Kenan Evren'e cumhurbaşkanı olarak itaat etme ziyaretinde bulunanlar onlardır. Eğer, demokrasinin ırzına geçmiş olan cuntacı generallere, hiç olmazsa Arjantin'deki gibi bir hesap sorabilmiş olsalardı, bugün Evren gibileri ne "cumhurbaşkanı" olur, ne de turizm mevsimini açış törenlerinde yeniden darbe yapma çılgınlıkları atanlar olabilirdi. Kenan Evren, kendisini işbaşında bırakan tutumdan cesaret alarak yeniden darbe çağrılarını yapıyor. Öyleyse burjuva politikacıları, ortaya bir kez daha çıkan gerçek karşısında, sağa sola kıvıracakları yerde, darbe kışkırtıcılarının, darbecilere cesaret verenlerin bizzat kendileri olduğunu kabul etmek zorundadırlar.

Türkiye ve Kürdistan halklarının, boş laflara, kandırmalara karnı toktur. Ne faşist generallere "demokrasinin yöneticileri" payesini vermeler, ne de bunların atıkları tehdit çılgınlıkları karşısında hayrete düşmüş pozunu takınmalar, rejimin gerçek kara yüzünü gizleyebilir. Türkiye ve Kürdistan'ın emekçi halkları; sosyalistler, devrimci yurtseverler ve demokrasi güçleri, faşizmi ve onun elebaşılarını alaşağı etme, onlardan hesap sorma görevini hiç bir koşulda gözardı edemezler ve bu yöndeki savaşımlarından bir adım bile geri atamazlar. Böylesi bir savaşım yolunda zafere ulaşmadıkça da Kenan Evren'ler daha çok darbe çılgınlıkları atar, ordunun başındaki generaller daha çok darbelere heveslenirler.

Soykırımcı BAAS rejimi dört bir yanda protesto edildi



Foto: Stefan Hjerten

15 Mart günü YNK peşmergelerinin Irak Kürdistanı'nın Halepçe şehrini ele geçirmesi, çok sayıda düşman askeri ve savaş aracını tahrip ederek 4000 Baas askerini esir alması karşısında kuduran Saddam Hüseyin başkanlığındaki Baas iktidari, 16 Mart günü savaş uçaklarını harekete geçirerek Halepçe halkı üzerine 1925'teki uluslararası Cenevre anlaşmasını hiçe sayarak kimyasal bombalar yağdırdı.

Bombalama sonucunda 5000'i aşkın insan hayatını yitirirken, 2000'i ağır olmak üzere binlerce insan yaralandı. (ölenlerin yüzde 80'ini kadın ve çocuklar oluşturuyor). Sağ kalanlar şehri terkederek İran'a sığındılar. Şehir şu anda boşalmış durumdadır. Olay tüm dünyada tepkiyle karşılandı, derin yankılar uyandırdı.

ALMANYA:

Olayın duyulması üzerine Almanya'daki Kürt yursevenleri protesto eylemlerine başladılar. Kimi örgütlerin kendi başlarına kimilerinin de birlikte gerçekleştirdiği eylemlere binlerce Kürt yurseveni katıldı. Basın toplantıları, mitingler, yürüyüşler, işgaller yapıldı, enformasyon masaları açıldı, katliama uğrayanların resimleri sergilendi, bildiriler dağıtıldı. Radyo,

TV, gazete gibi basın ve yayın organlarının, BM, sendikalar, Uluslararası Af örgütü, Partiler, Çocuklara Yardım Örgütü, Kızılhaç, bel ediyeler ve kiliseler gibi siyasal, toplumsal ve dini kurumlara başvurularda bulunuldu, katliami protesto etmeleri, yaralılara acilen yardım etmeleri ve Batı Almanya'nın Irak'a kimyasal silah üreti minde yardımcı olmaması v.b. gibi istemlerde bulunuldu.

Köln'de, bir grup KKDK taraftarı, Alman Radyo ve Televizyo-

nu'nu (WDR) işgal ederek soykırım olayını lanetlediler, WDR yöneticilerinden katliam olayına karşı daha duyarlı davranmalarını ve haber yayınlarında daha geniş yer vermelerini istediler. Diğer bir grup da SDP ve DGB'yi işgal ederek Kürt halkıyla dayanışmalarını ve kanlı Baas iktidarını protesto etmelerini talep ettiler. Yine yüksek tirajlı bazı gazetelerin büroları ziyaret edilerek olay hakkında detaylı olarak bilgi verildi, soruna titiz bir biçimde yanışmaları istendi.

Bu arada KKDK, KOMKAR; AKSA; Rızgari, KDP-EL PARTİ, Kürt Sosyalist Gençler Birliği, YNK, TKSP, KHDP, KSSE, HSK, YKD, KÜRD-KOM ve Avrupa'daki Kürt Gençleri ve Öğrencileri Birliği'nin Almanya'daki taraftarları ortak bir bildiri dağıttılar. Almanca olarak dağıtılan bildiri de şu noktaya özellikle dikkat çekildi: "Irak'ta kimyasal silah üreten fabrikalar Almanya tarafından inşa edilmiştir. Eğer Almanya bu silahların üretiminde kullanılan araçları Irak'a vermese, kendi imkanlarıyla Irak sözkonusu kimyasal silahları üretemeyecektir. Bu açıdan meseleden Almanya da sorumludur." Bildiri de ayrıca, Alman hükümetinin Irak'a yardımını kesmesi ve Kürt halkının daha fazla katline sebep olmaması vurgulanıyor.

8 Nisan günü Bonn'da yurtsever örgüt taraftarlarınca ortak olarak yapılan kalabalık mitingte de aynı görüşler dile getirildi.

İNGİLTERE:

İngiltere'deki Kürt yursevenleri 22 Mart'ta başlayan bir eylem haftası boyunca aktif bir kampanya yürüttüler.

22 Mart günü, BM'in Londra'daki bürosu ve Kızılhaç teşkilatı, 25 Mart günü de Fransız Havayolları bürosu işgal edildi. 24 Mart

günü büyük bir miting yapıldı, Başbakanlık'a gidilerek konuşuldu, Parlamento önünde gösteride bulunuldu. 27 Mart günü Londra'da daha önce yapılması planlanan Newroz gecesi, Halepçe şehitlerini anma gecesine dönüştürüldü. İngiltere İşçi Partisi ve Parlamento üyesi J. Carbyn, gecede yaptığı konuşmada M. Thatcher'in Türkiye'ye ziyaretine de değinerek, ziyaretin amacının Türkiye'ye daha fazla silah satmak olduğunu vurguladı.

Gecenin bitiminden sonra, geceye katılan kitlenin önemli bir bölümü Amerikan Konsolosluğu'na yürüdü. Ertesi gün saat 10'na kadar orada bekleyen göstericiler, Amerikan konsolosuna bir protesto mektubuparlamantaya sundu. 29 Mart günü verdiler. Mektupta ABD hükmetinin İran ve Irak'a silah satımını durdurması talep ediliyor.

Bu arada 21 İngiliz Milletvekili Halepçe katliamının kınanmasına ilişkin bir karar önermesini İngiltere Paramentosu'nda bazı Milletvekillerinin de konuşmacı olarak katıldığı etkili bir basın toplantısı gerçekleştirildi.

ISVEÇ:

Halepçe soykırımına karşı İsveç'te aktif protestolarda bulunuldu.

19 Mart'ta Irak Kürdistanı'ndaki örgütlerin İsveç birimindeki taraftarlarınca ortak bir bildiri yayınlandı. Bildiride Halepçe katliamı duyurularak, soykırıma karşı aktif tutum takınılması gerektiği belirtildi. İsveç'te bulunan tüm parti ve derneklere, insani kuruluşlara, İsveç hükümetine, Uluslararası Af Örgütü, BM, Kızılhaç ve Kiliseler kuruluşlarına çağrıda bulunularak Saddam diktatörlüğünün vahşetini protesto etmeleri isteniyor.

22 Mart günü Kürdistan Demokrat Kadınlar Derneği, İsveç hükümetine açık bir mektup yollayarak katliamın protestosunu talep etti.

23 Mart günü Göteborg'deki Kürdistan Kültür Derneği, şehirdeki Kızılhaç, Uluslararası Af Örgütü ve Çocuklara Yardım bürolarını kalabalık bir kitleyle işgal

ederek, İsveç hükmetinin Irak'ı protesto etmesi, Çocuklara yardım örgütü ve Kızılhaç'ın Halepçe'de yaralanan kişilere yardımında bulunması, İsveç hükmetinin BM'de Halepçe olayını gündeme getirmesi talebinde bulundular. (Kızılhaç İsveç temsilcisi, yazılı yanıtında Halepçe'nin kimyasal bombalarla bombalanmasını "teröristlik" olarak adlandırdı)

24 Mart günü 200 kişilik bir grup İsveç Meclisi önünde gösterilerde bulundu. Göstericiler, hükümet adına görüşmeye gelen Dış Ticaret Bakanı Anita Gradin'den Irak Kürdistanı halkına maddi ve manevi destekte bulunmalarını, Irak rejiminin katliamlarını protesto etmelerini istediler. A. Gradin, göstericilerle yaptığı görüşmede olayı mahkum ettiğini belirterek hükmet olarak ellerinden gelen her şeyi yapacaklarına söz verdi.

Daha sonra İsveç Kızılhaç teşkilatına giden grup, burada Teşkilat başkanıyla görüştü, olayı protesto etmelerini ve katliam bölgesine bir heyet yollamalarını, yaralılara tıbbi yardımda bulunmalarını talep etti. Taleplerin kabul görmesinden sonra Çocukları Koruma Örgütü'ne gidilerek aynı istemlerde bulunuldu.

Bu arada Uppsala'daki Kürt kadınları, kiliseler nezdinde bir girişimde bulunarak, İsveç'in tanınmış rahibelerinden Maria ile görüştüler. Kürt kadınları dayanışma talebinde bulunarak sessizliğin yırtılmasını istediler. Aynı gün İsveç'in Katrineholm kentinde bir yürüyüş yapıldı, İsveç'teki Kürt Federasyonu bir bildiri dağıttı.

25 Mart günü Uppsala'daki Kürdistan Derneği'nce bir protesto mitingi düzenlendi. VPK (İsveç Sol Parti Komünistleri) yöneticisi ve İsveç Paramentosu üyesi Oswald Söderkvist yaptığı konuşmada Irak'ı sert bir dille eleştirdi. Sosyalist Parti adına da Lasse Peters son mitingte bir konuşma yaptı.

Aynı gün Eskilstuna'daki Kürt Derneği'nin bir grup üyesi, şehrin merkezinde, protesto amaçlı bir açlık grevi düzenledi. Provake

amacıyla grev yerinin yakınında patlatılan bombaya rağmen, açlık grevine katılanlar en son dakikaya kadar eylemlerini sürdürdüler. Açlık grevinin son günü olan 27 Mart'ta aynı derneğin yönetim ve denetiminde bir yürüyüş ve miting yapıldı.

26 mart günü İsveç'teki Kürt Federasyonu tarafından 3000 kişinin katıldığı görkemli bir protesto yürüyüş ve mitingi düzenlendi. Parlemontoda grubu bulunan İsveçli partiler temsilci ve konuşmacı yolladılar. Irak konsolosluğu önüne yığılan kitle ile polis arasında sürtüşmeler oldu. Yine aynı gün Göteborg'deki Kürdistan Kültür Derneği tarafından bir miting yapıldı. Mitinge katılan bazı Kürt çocukları gaz maskelerini takarak dikkatleri daha çok çekmeyi başardı.

27 Mart'ta İsveç Televizyonu Kürt Federasyonu başkanıyla bir söyleşi yaptı.

Mart'ın 29'unda Umeo'da, 30'unda Örebro'da 31'nde de Sundsvall'da mitingler düzenlendi. Kürt Federasyonu 3.4 . 1988 günü Halepçe için özel bir komite kurmayı kararlaştırdı.

İsveç Radyo ve Televizyonu, gazete ve dergiler Halepçe katliamına ve bu amaçla yapılan protestolara geniş yer verdiler.

AVUSTURYA:

27 03. 1988 günü Başkent Viyana'da yüzlerce kişinin katılımıyla bir yürüyüş düzenlendi. Elimize ulaşılan bilgilere göre Irak Konsolosluğu önündeki gösteriler esnasında Irak ajanları tarafından bir provakasyon düzenlendi. Meydana gelen bir patlama, kargaşalığa yol açtı. Polis 60 kişiyi gözaltına aldı.

ORTADOĞU:

Ortadoğu'daki komünist ve işçi partileriyle ulusal kurtuluş örgütleri de 26 Mart 1988 tarihinde yayınladıkları ortak bir bildiri ile Halepçe katliamını kınadılar. Bildiriyi **Devamı s. 11'de**

26 Mart 1988 Cumartesi, Irak savaş uçaklarının Irak Kürdistanı'nın Halepçe kasabası üzerinde kimyasal bombalarla vahşetlerini bir kez daha sergiledikleri olayın 11.güntüydü. Birçok tarihi olaya, protesto eylemlerine, şenliklere tanık olan Stockholm'ün merkezindeki "Sergelstorg" alanı o gün de İsveç'teki Kürtlerin görkemli bir eylemine tanık olmaya hazırlanıyordu.

Kürt erkek ve kadınları, çocuklar, çeşitli renk ve uluslardan insanlar, dünya ajanslarının "Kürt Hiroşiması" olarak adlandırdıkları Halepçe şehitlerinin anısı önünde eğilmek üzere toplanma saatinden çok önce alana gelmeye başladılar. Halepçe'de Kürt halkı üzerine atılan zehirli gaz bombalarının kurbanlarının, özellikle de çocuk ve kadınların büyük boy resimleri, kitlenin nefretini doruğa ulaştırıyordu.

Miting saati olan 16'ya doğru, alan dolmaya başladı. Gerek İsveç televizyonu ve gazetelerin katliama ilişkin günlerce yaptıkları yayınlar ve gösterdikleri tüyler ürpeticiler resimler, gerekse de miting sunucusunun "Kürt halkı tarih boyunca defalarca katliama uğradı. "Halepçe katliamı da bizleri yok edemez. Hep beraber faşist-katil Saddam sloganını atıyoruz " demesiyle kitledeki heyecan doruğa ulaştı.

Miting konuşmacılarından ilk sözü İsveç parlamentosunda temsil edilen iktidar ve muhalefete mensup partilerin sözcüleri aldı. Çoğu milletvekili, parti yöneticisi ve dışişleri komisyonu üyeleri olan konuşmacılar, Halepçe katliamını şiddetle kınadılar, Kürtlerin haklı mücadelesini desteklediklerini bir kez

Halepçe Katliamına Karşı Stockholm Yürüyüşünün Öğretikleri

Nasır Tigris / Stockholm

daha tekrarladılar. Daha sonra İsveç Kürdistan Dernekleri Federasyonu ve Kürdistan'ın dört parçasından 20'yi aşkın politik örgüt adına konuşmalar yapıldı. Kürt örgütleri adına bir tek ortak konuşmanın yapılması daha ciddi birliklere doğru yapılan çalışmalar hakkında kitlenin güven ve moralini artırdı.

Kürdistanlı politik örgütler adına hazırlanan yürüyüş manifestosu okunup kitle tarafından oy birliği ile onayladıktan sonra, yürüyüş hazırlıklarına başlandı.

Saat 17 civarında, sömürgeci vahşetlere karşı kitlenin nefretini belirten ve Kürt halkının ulusal demokratik mücadelesiyle dayanışmaya çağırılan sloganlarla yürüyüş başladı.

Önde, Stockholm'ün geniş caddelerini kapsayacak boyda, kendi ülkesinde yasaklanan, yeşil, kırmızı, sarı ve beyaz renkli Kürdistan bayrağı. Bayrağın etrafında, uçlarını, kenarlarını tutan, geleceğimizin umudu kızılı-erkekli çocuklar, Kürt gençleri. Onların hemen arkasında, Halepçe soykırımını belgeleyen büyük boy resimleri taşıyan Kürt ve (arkadaşlarına dayanışma gösteren) İsveçli çocuklar. Onların arkasında da 24 derneği ile Kürdistan Dernekleri Federasyonu, politik Kürt örgütleri, ve dost güçlerden bazı Türk, Arap v.b örgütler.

İsveç basın ve yayın kuruluşlarının 2000 olarak

belirttiği, aslında 2000' kişiyi çok aşan yürüyüş korteji, yarıda sık aralıklarla dizilen Kürt görevliler tarafından yönetiliyordu.

Kürtler bugüne dek Stockholm'de yüzlerce yürüyüş yapmışlardı. Fakat, Stockholm, Kürtlerin bu denli geniş katılımlı, canlı ve o kadar da disiplinli bir eylemine tanık olmamıştı.

Caddeler, özellikle kavşaklar İsveçlilerle doluydu. Onlar da çeşitli biçimlerde Halepçe olayına tepkilerini ifade ediyorlardı.

Miting alanı ile Irak elçiliği arasındaki yaklaşık 3 km. lik yol boyunca binlerce insanın birlikte "Faşist katil Saddam" ve "Kürdistan'la dayanışma" diye haykıran sesi hiç kesilmedi.

Irak elçiliğine yaklaştığımızda, polis sıkı koruma önlemi aldığını gördük. Polis, elçiliğe tam yaklaşılmaması için barikat kurmuştu. Özellikle göz yaşlarıyla ifade edilen annelelerin yüreklerindeki acı, kitlenin beyinlerinde isyana dönüşen yurtseverlik duygusu polis barikatlarını zorlayınca elçilik önüne sayıları 100'ü aşan miktarda polis geldi.

Irak bayrağı yakılırken, Kürdistan bayrağı dalgalandırıldı. yürüyüş manifestosu bir kez daha okunup onaylandıktan sonra yürüyüş ve miting noktalandı.

Peki Halepçe katliamına karşı Kürtlerin İsveç'te zamanında ve böylesine görkemli bir tepki gösterebilmelerinin sırrı neydi ?

Başka Avrupa ülkelerinde, örneğin Almanya'da Kürtlerin sayısı İsveç'tekilerden en az 50 kat fazladır. Neden böylesi ulusal bir meselede orada zamanında bir tepki gösterilemedi ?

Bunun sırrının örgütlülükte yattığı inancındayım. Kürtler, İsveç'te hem siyasi hem demokratik yığın örgütleri düzeyinde örgütlüdürler. Kürdistan'ın 4 parçasından siyasi örgütlerin İsveç'te kendi aralarında oluşturdukları koordinasyon komitesi var. Diğer yandan Irak örgütlerinin oluşturduğu cephenin İsveç'e yansması var. Demokratik düzeyde çeşitli görüşlerin temsil edildiği, yurtsever-demokratik bir platform, İsveç'in çeşitli şehirlerinde kurulmuş olan 24 Kürt derneğini kapsayan Kürdistan Dernekleri Federasyonu var. İşte halkımızla dayanışma eylemlerinde katılımın son dönemlerde en az iki katına çıkmasının önemli bir nedeni de budur. Kürt Federasyonu'nun Stockholm'de kutladığı ve politik örgütlerin desteklediği bu yılki Newroz'da da bu böyle oldu. Yani bu yıl Newroz'a katılan kitle, geçmiş yıllarından en az iki kat daha fazlaydı. Elbetteki Halepçe'de sahnelenen barbarlığın Kürtlerde uyardığı ve giderek isyana dönüşen tepkiyi ve İsveç TV, radyo ve gazetelerinin rolünü inkar etmiyorum. Fakat bence son eylemlerin yığınsallığının belirleyici faktörü, İsveç'te Kürtlerin örgütlü olmaları ve ulusal meselelerde örgütler düzeyinde birleşme yeteneğini gösterebilmeleridir.

İsveç'te tepki böylesine örgütlü ve birleşik olunca etkisi de fazla oldu. Basın-yayın kuruluşları olaya geniş yer verdiler. Çeşitli

Devamı s.9'da

PPKK

Merkez Komitesi Toplantısı

Sonuç Bildirisi

Nisan 1988 başlarında toplanan Merkez Komitemiz, ülkede ve bölgemizde yaşanan olağanüstü süreci; bu sürecin halkımızın ve ulusal demokratik hareketimizin bugünkü durumu üzerindeki

etkilerini; ulusal bağımsızlık savaşımızın yakın gelecekte karşılaşılabileceği sorun ve perspektifleri değerlendirerek, savaşımın bir parçası olarak partimizin önünde duran görevleri saptadı.

Merkez Komitemiz, durum değerlendirmesinde, Türkiye ve Kürdistan halklarının günden güne artan ve yaygınlaşan muhalefeti; başta işçi sınıfı ve Kürt ulusal demokratik hareketi olmak üzere demokrasi güçlerinin aktifleşen savaşımı sonucu içte ve dışta artan oranda sıkıştırılan ve geriletelen Türkiye diktatörlük rejiminin önemli oranda aşınmakla, yapısında, fiili kazanımlar sonucu boşluklar yaratılmakla beraber esasında faşist karakterini koruduğunu, hiç bir anlamda Türkiye'ye demokrasinin geri gelişinden bahsedilemeyeceğini vurguladı. Kurumlaşmış demokratik hak ve özgürlükler üzerinde inşa edilmemiş olan bugünkü fiili kazanımlara bakarak, bunu, demokrasinin istikrar içinde dönüşü gibi saymanın, faşist diktatörlüğü yıkma görevini rafa kaldırmamanın, sonuçta demokrasi güçlerini büyük hayal kırıklığına uğratacağına inanan Merkez Komitemiz, rejimdeki aşınmanın yarattığı fiili kazanım ve boşluklardan yararlanmak gerektiğini, ama tam da bu tür görevlere kapılarak faşist diktatörlüğü yıkma mücadelesini ön planda tutmaktan vazgeçilemeyeceğini, faşizme karşı en geniş güçlerin aktif savaşımının, bugün de acil bir görev olduğunu belirtti.

Sömürgeci faşist diktatörlüğe karşı halen Türkiye ve Kürdistan düzeyinde ciddi bir alternatifin yaratılmadığını belirten Merkez Komitemiz, bu kapsamda Sol Birlik'i de değerlendirdi. Merkez Komitemiz, Sol Birlik üyesi TKP ve TIP'in legal TBKP kurma doğrultusundaki

Türkiye'ye dönüş politikalarının Sol Birlik'in kuruluş amaçlarıyla bağdaşmadığını tespit ederek sorunun çözümü için Sol Birlik tarafları nezdinde girişimlerde bulunmayı kararlaştırdı.

Önemli bir bölümüne olağanüstü sömürge valiliği idaresinin getirildiği Kürdistan'da, işgalci Türk ordusu, polisi, kontr-gerrillası, jandarması ve hain işbirlikçi köy koruculuğu çetesiyle halkımıza karşı ilan edilmiş bir savaşın sürdüğünü vurgulayan Merkez Komitemiz, Kürt halkının bu vahşi sömürgeci egemenliğe karşı büyük hoşnutsuzluk, kin ve düşmanlık duygularıyla dolu olduğunu, hiç bir zaman sömürgeci boyunduruğu kırma, ulusal bağımsızlığına kavuşma mücadelesinden vazgeçmediğini belirtti. Bugün de aynı mücadelenin halk arasında geliştiğini göz önünde tutan Merkez Komitesi, buna karşın örgütlü güçlerin yetersiz, güçsüz ve birleşmemiş oldukları için kendiliğinden oluşan muhalefeti bilinçli, istikrarlı ve uzun vadeli örgütsel savaşıma kanalize etmeyi başaramadığı gerçeğine parmak bastı.

Kürdistan ulusal demokratik güçleri, henüz savaşımı omuzlayacak birleşik güçlü bir hareket yaratamadıklarından halkın gerçek çıkarları üzerinde temellenen kurtuluş davasını gündeme dayatmada yeterli inisiyatifine sahip değiller. Bu koşullarda sömürgeci burjuvazi, bir yandan geçmişten beri uygulanagelen "Kürt halkını yok sayma politikası"nın, sömürgeci egemenliği sürdürmeye artık olanak vermediğini, diğer yan-

dan, davanın gerçek sahiplerinin adım adım gündemi belirlemeye ve Kürt halkının kendi kaderini tayin inisiyatifini eline almaya doğru yürüdüğünü görebilerek paniğe kapılıyor.

Sömürgeci burjuvazi, Kürdistan ulusal demokratik güçlerini hazırlıksız yakalayıp saf dışı etmek için, görünürde "Kürt" adını tanımaya hazırlanmış imaya çalışırken, gerçekte, sömürgeci egemenliğini yeni yapılanma; ordu, polis, istihbarat, yönetsel mekanizma ve işbirlikçilik kurumları temelinde pekiştirmeye hız veriyor. Bunu başarmak için de her türlü vahşete baş vurmadan çekinmiyor.

Öte yandan, Kürt halkının, davasına sahip çıkmadaki kararlılık ve savaşımı içte ve dışta kabul ettirme doğrultusundaki başarıları, Türkiye'nin (tek tük de olsa) aydınları; politikacıları, bilim adamı, gazeteci ve yazarları arasında "Kürt Sorunu" nun tartışılmasına yol açıyor. Bütün engelleme ve tehditlere rağmen, Sorun, Türk Parlamentosu'nun kapılarını zorluyor.

Böylesi bir ortamda, Merkez Komitemiz, diktatörlük hükümetinin izlediği politika ile ilerici, demokrat aydınlar tarafından ele alınan yaklaşım arasına fark koymanın, her iki tutumu birbirinden ayırmanın önemine inanıyor. Elbette Türk aydınlarının, Kürt ulusal sorununa "azınlık" (hatta kimilerine göre azınlık bile değil) temelinde yaşama, gerçekçi tutumlardan henüz çok uzak olduklarını gösterir. Fakat buradan hareketle Merkez Komitemiz, bazı çevrelerde yapıldığı

gibi, onların tutumunu hükümetin tutumuyla özdeşleştirmiyor, ya da tutumlarını hükümetin yönlendirdiği bir politikanın yansımaları gibi görmüyor.

Merkez Komitemiz, faşist hükümetin ve gerici burjuva basınının ulusal kurtuluş mücadelemizi dumura uğratmak için biçimlendirmeye çalıştığı sinsi politikaya karşı teşhir ve boşa çıkarma temelinde aktif savaşımın zorunluluğunu getirirken, ilerici ve demokrat aydınların henüz gerçekleri görmekten çok uzak olan tutumuna diyalog, ikna ve dayanışma anlayışıyla yaklaşmanın gereğine inanıyor.

Bu zorunluluk ve gereğin bilinciyle davranan Merkez Komitemiz, düşmanın sinsi planlarını boşa çıkaracak olanın da, bütün dünyaya kurtuluş davasının gerçek boyutlarını kabul ettirecek olanın da esasında, her şeyden önce Kürdistan halkının kendi birleşik örgütsel savaşım gücü olduğuna inanıyor. Halkımız böylesi bir düzeye ulaşmadıkça, düşmanı yenerek kendi kaderini eline almak hiç de kolay olmayacak. Bu nedenle, Merkez Komitemiz her vesileyle yaptığı gibi bugün de Kürdistan'ın bilimsel sosyalist, devrimci ve yurtsever tüm ulusal parti ve örgütlerinin tek bir çatı altında güçlerini ve savaşım olanaklarını birleştirmelerinden başka çıkar yol olmadığını, günümüz koşullarında bu yönde oluşan olumlu gelişmeleri ve somut adımları sonuna kadar götürmenin gereğini vurgulamayı tarihsel görev sayıyor. Halkımızın birleşik savaş gücünü yaratacak olan adımlara, her parti, örgüt, yurtsever kadro, çevre ya da birey omuz verme göreviyle karşı karşıyadır.

Faşist rejimin işbaşındaki hükümeti, halkımızın savaşımını boğmak için ülkemizin Irak'ın egemenliği altında bulunan parçasına yönelik işgal politikasını gündemde tutmaya devam ediyor. Son günlerde, Kerkük ve Musul'da "Türklerin tarihi hakları", Türkiye'nin ekonomik ve siyasi çıkarları v.b. yayımları propagandalar yeniden basının

sayfalarında boy vermeye başladı. Tarih boyunca Kürt halkının anavatanının ayrılmaz parçası olarak yer eden ve Cemiyeti Akvam'ın Lozan anlaşması çerçevesindeki girişimlerinde de bu özelliği belgelenen ama buna rağmen İngilizlere verilen Kerkük ve Musul'la Türklerin tarih boyunca yaptıkları zulümden öte hiç bir bağları olmamış, olamaz da. Kerkük ve Musul Kürt halkının vatanı olduğu içindir ki pazarlıklar sonucu Kemalist yönetim tarafından İngilizlerin işgaline bırakılmıştır. Şimdiki rejimin Kerkük ve Musul'da "tarihi haklar" dan dem vurması, Irak Kürdistanı'nı işgali, Türk kamuoyunun gözünde meşrulaştırmak ve şirin göstermek içindir, emekçilerin gözlerini boyamak içindir. Esas amaç, Kürt halkının kendi anavatanının bir parçası üzerinde en doğal hakkı olan bağımsız devletini kurmasının önüne geçmektir. İlerici Türk kamuoyu, demokrat Türk aydınları bu yayımları politikaya, yaygarası koparılan demagojiye ve sinsi planlara karşı seslerini yükseltme göreviyle karşı karşıyadırlar. Aynı politika, başta ABD emperyalizmi olmak üzere NATO ülkelerince de dayatılıyor. Onlar, kestaneyi ateşten çıkarmak için Türkiye'den bir maşa olarak yararlanmak istiyorlar. Faşist rejim ve Özal hükümeti zaten maşadır, ama Türkyeli emekçiler kendilerinin maşa olarak kullanılmasına izin vermemelidirler.

Kürt halkı, tüm parçalarda, Türkiye'nin sözkonusu yayımları planlarına karşı uyanık olmalıdır, Kerkük ve Musul'u Türk ordusuna mezar etmek için daha şimdiden hazır olmalıdır.

Bölgemizdeki gerginliği ve İran-İrak savaşını değerlendiren Merkez Komitemiz, gelişmelerin, tüm parçalarda halkımızın savaşımını derinden etkilediği inancındadır. Irak, İran'la olan savaşım bahane ederek 16 Mart'ta Halepçe halkı üzerine kimyasal bomba yağdırdı. Beş binden fazla masum Kürdü bir anda

toplu olarak katletti.

İran-İrak savaşım bütün acımasızlığıyla sürüyor. Sekiz yıl önce savaşım Irak'ın kanlı rejimi emperyalistlerin kışkırtmasıyla başladı. Bugün savaşımın kadeiri tamamen tersine dönmüş bulunuyor. Her türlü dış desteğe rağmen, Irak adım adım yenilgiye gidiyor. Savaşımın her iki ülke halkına ve özellikle her iki parçadaki Kürt halkına büyük acı ve kayıplara mal olduğu ortada. Dünyanın bütün ilerici, barışsever insanları, savaşımın bir an önce sona erdirilmesini istiyorlar. Savaşımın sona erdirilmesini isteyenlerden biri de Kürt halkıdır.

Ama açıktır ki bölgeye gerçek ve sürekli bir barış ortamının gelmesi, adil çözüm önerilerinin hayata geçmesine ve bölgenin tüm halklarının hak ve çıkarlarının benimsenmesine bağlıdır. Vahşi savaşımın başlatılmasında Kürt halkının hiç bir rolü olmamıştır. Bu nedenle Kürt halkı, dökülen kanını, vazgeçilmez ulusal haklarını hiçe sayan sözde bir barışı benimsemeye de niyetli değildir, hatta böylesi bir "barış"ın uzun ömürlü olmayacağına, sorunları daha da ağırlaştırmış olarak geleceğe devredeceğine inanıyor.

Bu inancı tamamiyle paylaşan Merkez Komitemiz, bölgede bir an önce, savaşım başlatan ve inatla sürdürenlerden hesap soracak, İran, Irak ve Kürdistan halklarının egemenlik haklarını esas alacak adil bir çözüm için uluslararası bir barış konferansının toplanmasını öneriyor. Merkez Komitemiz, bütün ülkelerin hükümetlerine, 20. yüz yılın en büyük cinayetlerinden biri olan Halepçe katliamına karşı takındıkları kaygı verici sükunluktan olduğu gibi adil bir barış önerisi üzerindeki sükunluktan da kurtularak, Kürt halkının haklı ve meşru davasına destek olmaları çağrısında bulunuyor.

Nisan 1988

PPKK

**Kürdistan Öncü İşçi Partisi
Merkez Komitesi**

Diyarbakır'da Öğrenci Dernekleri Kuruluyor

Kürdistan Gençliği Tehditlere Boyun Eğmiyor

Kürdistan devrimci ve yurtsever gençliği, sömürgeci faşist diktatörlüğün açık tehdit ve yıldırma- larla; Nazi toplama kamplarını bile geride bırakan zindanlarla; idam, ömürboyu hapis ve çeşitli ağır ce- zalarla, işsizlik ve açlıkla, köy mey- danlarında uygulanan toplu day- aklarla; televizyon, radyo ve gü- dümlü basınıyla dayattığı teslimi- yet ve korku çemberini hergün yeni yeni mücadele araç ve yön- temleriyle kırıyor, düşmanın u- mutlarını kursaklarında bırakıyor.

Özellikle Diyarbakır ve Van'daki üniversite gençliğinin gün geçtik- çe gelişen mücadelesi, Kürdistan gençliğinin geleceğe ilişkin umut vadeden dinamik potansiyalinin küçücük bir parçasıdır. Yolumuz "Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkının yoludur" şiarıyla, müca- dele perspektifini legal ve yarıle- gal olanaklarla sınırlamadan, legal olanakları zorlayıp yeni mücadele araçlarını yaratmak için mücade- sini sürdüren Kürdistan yurtsever gençliği İstanbul, Ankara, İzmir, Adana v.b metropol kentlerde de sürecin kendisine yüklediği gö- revlerinin bilincinde olarak müca- delede yerini alıyor; Türk genç- liğiyle birlikte faşizme karşı müca- dele ediyor.

Geçtiğimiz yılın Mayıs ayında, kendilerine "İslamın bekçileri" a- dını veren faşist guruhlarca katle- dilen M. Şirin Tekin yoldaşın anısına Diyarbakır ve Van'da dü- zenlenen gösteri ve boykotlar, tüm engellemelere rağmen adeta bir proteseto gösterisine dönü- şen cenaze töreni, Türkiye ve Kürdistan genelinde Türk ve Kürt gençliğinin ortak gösterileri, Kür- distan gençliğinin de artık açıkça toplu muhalefete başladığının göstergeleriydi. Yıllardır ağır, ille- galite koşullarında sürdürülen çalışmalar, toplumdaki genel har-

eketlenme ve hoşnutsuzluğun da etkileriyle yeni kanallara ak- maya başlamıştı. M. Şirin Tekin yoldaşın katledilmesi ve tek tip derneklere ilişkin olarak gerçek- leştirilen eylemler sıkıyönetimin de artık gelişmeleri engeleye- meyeceğini ortaya koyuyordu. Ama sömürgeciler yine de seyirci kalmadılar. İşte örnekleri.

Yaklaşık iki yıldır kuruluş çalı- şmaları sürdürülen Dicle Üniversi tesi Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği çalışmaları bazen polislin bazen de üniversite yönetiminin engellemeleriyle kesintiye uğra - tılmak istendi, öğrenciler tehdit edildi. Fakat devrimci ve yurtsev- er öğrenciler yılmadılar, aralıksız çalışmalarını sürdürdüler. Şimdiye kadar üniversite yönetimi derneği resmen tanımamış olsa da Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği pra- tikte çalışmalarını sürdürüyor.

Fen Fakültesi'ndeki devrimci ve yurtsever öğrenciler de geçtiği miz aylarda konumlarına ve ola- naklarına denk düşen mücadele araçlarıyla mücadelede yerlerini almak için bir öğrenci derneğinin kurulması çalışmalarına başladılar. Kısa sürede önemli bir kitleyi etra- flarında toplayan devrimci gençler derneğin yasal işlemlerini tamam- lama sürecinde bu defa polislin engellemeleriyle karşılaştılar. Üni- versite yönetimi şu an "top'u" polise atıyor. Polis de çeşitli ba- hane ve tehditlerle, çalışma için- deki öğrencileri caydırmak için elinden geleni yapıyor. Buna rağmen öğrenciler çalışmalarını sürdürüyor ve hiç bir engelleme- nin kendilerini yıldıramayacağını açıkça dile getiriyorlar.

Tıp Fakültesi'nde de öğrenci derneği kurma çabaları ilerlemiş durumda. Polis şimdiden çalışma içinde olan öğrencileri caydırmak için her yola başvuruyor. Diyar-

bakırda'daki diğer fakülte ve yük- sek okullarda da öğrenci genç- liğinin özgün ekonomik-demokratik ve kısmi siyasal sorunlarına denk düşen bir mücadele için çabalar giderek yoğunluk kazanıyor.

Sömürgeci-faşist diktatörlük, Kürdistan gençliğinin mücade- lesinin varacağı boyutları düşün- dükçe daha da pervasızlaşıyor. Onlar çok iyi biliyorlar ki gençlik atılgan ve dinamiktir. Kürdistan gibi geri toplumsal ilişkilerin ege- men olduğu bir ülkede yığınların ulusal ve sınıfsal mücadeleye çekilmelerinde aydın gençliğinin rolü büyüktür. Dün DDKD'nin, FEN-DER'in (Fen Fakültesi Öğ- renci Derneği), Diyarbakır Yüksek Öğrenim Kültür Derneği'nin tüm yasak ve yıldırma- larla karşı Kür- distan ulusal ve toplumsal kurtu- luş mücadelesinde kendi boyut- larında önemli katkılarda bulun- duklarını sömürgeciler de çok iyi biliyor. Bu ve benzeri nedenlerle- dir ki bugün daha kuruluş aş- masında olan öğrenci dernekle- rine izin verilmiyor; binbir türlü en- gelleme yoluna başvuruluyor.

Ne ki, korkunun ecele faydası yoktur. Kürdistan devrimci genç- liği dün yapılanların deneyimin- den de yararlanarak legal olanak- ları zorluyor. PPKK gençliği, mü- cadelenin çok yönlülüğü içinde Kürdistan ve Türkiye genelinde sürdürülen gençlik mücadelesin- de aktif bir biçimde yerini alıyor; legalist hayallere kapılmadan le- gal ve yarı-legal olanakları kul- lanıyor; öncüsünün yolunda mü - cadesini sürdürüyor.

18 Mart 1988

**R. Kurdi
Diyarbakır**



Newroz Kutlamaları Protesto gösterilerine dönüştü

Bu yıl Newroz kutlamaları Halepçe katliamını protesto eylemine dönüştü. Newroz kutlamaları bu yıl da aylar öncesine dayanan hazırlıklarla gerçekleşti. Fakat 16-17 Mart tarihlerinde Saddam diktatörlüğünün Halepçe üzerine attığı kimyasal bombalar sonucu ölen 5.000'in üzerinde insanımızın acısını yüreğimizin derinliklerinde taşıyarak Newroz kutladık. Irak Kürdistanı'nda Halepçe katliamı nedeniyle her yıl olduğu gibi şenliklerle değil, peşmergelerin düzenlediği ve Irak Baas rejimini zor durumda bırakan başarılı eylemler şehsında Newroz kutlandı. İran'da Newroz resmi bayram olarak kutlanıldığı için, geleneksel törenlerle kutlandı.

Türkiye Kürdistanı'nda ise Newroz, geçen yıllarda olduğu gibi terör ve baskı koşullarında illegal olarak, olanaklar çerçevesinde gerçekleştirilen çeşitli eylem biçimleriyle kutlandı. Bildiriler dağıtıldı, duvarlara pullar yapıştırıldı, sloganlar yazıldı, sınırlı katılımlarla gizli toplantılar düzenlenildi, pankartlar asıldı.

KUK-SE ve PPKK'nin Yurtiçi örgütlerince çıkartılan Newroz bildirisi yaygın bir biçimde, Kürdistan'ın bir çok il, ilçe ve diğer yerleşim birimlerinde dağıtıldı.

Pêşeng'in geçen sayısında tam metin olarak yer alan ortak bildiri "Bugün bizler için Newroz'un anlamı, baskıya ve boyunduruk altında yaşamaya karşı direnme tutkusudur" denilerek, Newroz'un kutlandığı bu dönemde Kürt ulusal demokratik hareketinin önünde duran sorunlara ve bunları aşmakla görevli olan yurtsever hareketin durumuna değinildi. Bildirinin sonunda ise; "Newroz'da zor balığa ve zulme karşı müca deleyi yükseltelim, güçlerimizi birleştirelim. Biz üstü müze düşen hiç bir görevden kaçmıyacağımıza söz veriyoruz. Kurtuluş ateşini yükselteceğiz. Ülkemizin bağımsızlığı halkımızın

özgürlüğü için bütün isyankarlığımızla ayağa kalkacağız" denildi.

İstanbul'da bir salonda, toplanan 100'ü aşkın yurtsever Kürt öğrenci ve işçisi, içinde bulunduğumuz zor koşullarda Newroz'u birarada kutlama mutluluğunu yaşadı.

Yurtdışında ise Newroz, salonlarda tertiplenen müzikli, folklorlu gecelerle kutlandı. Değişik siyasi örgütlerin ayrı ayrı olarak ve yer yer ise beraber düzenledikleri Newroz gecelerine onbinlerce kişi katıldı. Almanya'nın bir çok şehrinde kutlama geceleri düzenlendi. İsveç'te Kürt Dernekleri Federasyonu'nun, her yıl düzenlediği Stokholm gecesinin dışında, bu yıl, 5 ayrı şehirde de kutlama geceleri tertiplendi.

KKDK, bu yıl da Köln'de Newroz gecesini düzenledi. Gecede Köln ve Hannover KKDK şubelerinin folklor ekipleri, Ronak Guhdar, Baran, Berti, Reşo, Ruken ve Gulizar gibi sanatçılar vardı.

İçlerinde Lozan, Londra, Kopenhag ve Atina'nın da bulunduğu bir çok Avrupa kentinde Newroz geceleri düzenlendi. Halepçe katliamı nedeniyle Avrupa'da düzenlenen Newroz geceleri Halepçe katliamını protesto toplantılarına dönüştü.



Şirin, bir Newroz gecesinde

**ORTADOĞU İLERİCİ GÜÇLERİ:
"Savaşın adil bir
çözümle sona
erdirilmesini
istiyoruz"**

6. 03. 1988 günü Mısır KP, Irak KP, Suudi Arabistan KP, Ürdün KP, TKEP, PPKK, KUK-SE, Irak Sosyalist Partisi, TBKP, Irak Demokratlar Topluluğu, Bahreyn Ulusal Kurtuluş Cephesi, Bahreyn Halk Cephesi, Kürdistan Demokratik Birliği, Filistin Halk Kurtuluş Cephesi, Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (Ürdün örgütü), Filistin Kurtuluşu için Demokratik Cephe (Ürdün Örgütü), Umman Halk Kurtuluş Cephesi ve Eritre Kurtuluş Cephesi (Devrimci Konsey) İran-İrak savaşının "bölge halklarının ve dünya barışının çıkarlarına hizmet eden adil bir çözümle" sona erdirilmesini talep ettiler.

Stockholm yürüyüşü

Baştarafı s. 5'te

kuruluşlar tepkilerini dile getirdiler. İktidar ve parlamentodaki muhalefet partileri resmi düzeyde eylemlere katıldılar. Hükümet politik Kürt örgütlerin komitesini kabul ederek, olaya ilişkin hem BM düzeyinde hem de kuzey ülkeleri platformlarında gerekeni yapacağını açıkladı.

Tüm bunlar, Kürtler örgütlü oldukları, Kürt örgütleri birlik oldukları oranda sesimizin gür çıkacağını, bu gür sesimizi dostun da düşmanın da dinlemek zorunda kalacağını, hesaba katacağını gösteriyor. Bunun da kalıcı çözümü ulusal bir otoritenin oluşturulmasına bağlıdır. Kürdistan'ın dört parçasından siyasi örgütlerimizden oluşacak ve dolayısıyla Kürdistan'ı temsil edecek bölgesi ulusal, aynı zamanda işleyişi ve hedefleriyle demokratik bir otorite Kürdistan'ın kurtuluşu için çok değerli yararlar sağlayacaktır. İsveç yürüyüşü bir kez daha gösterdi ki, ulusal bir otorite, yurtdışı çalışmalarını da merkezi bir yapıya kavuşturarak içerdeki ulusal demokratik mücadeleye katkısını arttıracaktır.

Bir döneğin demeci hakkında

Kürdistan Kamuoyuna;

Tercüman gazetesinin 6. 4. 1988'de yayınladığı Mardin milletvekili Nurettin Yılmaz'ın demeci ile ilgili olarak tepkilerimi belirtmek istiyorum. Nurettin Yılmaz, demecinde, kendisinin hem demokrat ve halkçı bir parlamenter ve hem de Özal'a sıkı bağlı biri olduğunu, Özal'ın halkımızı mutluluğa, refaha kavuşturabileceğini belirterek Özal'ın çalışmalarından övgü ile bahsetmesi beni son derece rahatsız ettiği kadar; o demeci okuyan her demokrati ve bilhassa Mardin halkını da üzmüştür, kanaatini taşıyorum.

Soruyorum Bay Yılmaz'a, kendisi bu demeci verdiği zaman halkçı olarak tanımladığı Özal neredeydi? Irak Kürdistanındaki halkımızı kimyasal silahlarla katleden soykırımcı Saddam Hüseyin diktatörünün yanında değil miydi? 5.000 insanımızın ölümüne, 7.000 kişinin yaralanmasına yol açan Irak'ın kimyasal saldırısını bütün dünya halklarının barbar ve insanlık dışı gördüğü ve katliamları nefretle kınadığı, faşist Saddam rejiminin, dünyada yalnızlığa itildiği bir esnada Özal'ın katil diktatörün bu katliamlarını haklı görmesi ve ileride de katliamları daha da artırması için teşvik ve cesaret vermesi ve bu katliamlarından dolayı onları kutlama niteliğindeki bu ziyareti ibret verici olduğu kadar insanlık suçu değil midir? Türkiye ve Kürdistan'da bütün düşünce ve örgütlenme özgürlükleri ellerinden alınan ve kendileri gibi düşünmeyen, demokratik hakları için çalışan insanlar hapisanelere atılıyor, işkence ediliyor. Zamlarla halkımız açlığa, sefaletle sürükleniyor, eziyet ettiriliyor. Halkımız ihbarcılığa zorlanıyor, köy koruculuğu adı altında ihanete sürüklenmeye çalışılıyor.

Bunların hepsini yapan ve yapmaya devam edecek olan, dilimizi, kültürümüzü, hata varlığımızı bile inkar eden Özal ve hükümetidir. Ama bu inatçı çalışmalarına rağmen halkımız dimdik ayakta. Kendi ulusal ve demokratik hak ve özgürlükleri için sonuna kadar mücadele edecektir. Tabi Nurettin Yılmaz gibilerine bel bağlamadan bunu yapacak; işçi, köylü ve ulusal kurtuluşta çıkarı olan diğer tüm kesimlerin birlikte hareket etmesiyle başarıya ulaşılacaktır. Tüm yurtseverler, sahte demokrat, kişisel çıkarları peşinde koşan Nurettin Yılmaz gibilerinin umut olmadığını, olamayacağını biliyorlar. Onların ne kadar sahtekar, yalancı, döneç ve korkak olduklarını da bilmektedirler. Bugüne kadar onlara verilen oyların halkımıza hiç bir yarar sağlamadığı açıktır. Onlar birer menfaatçidirler, yalancıdırler.

Ben bir Mardinli olarak, Nurettin Yılmaz ve benzeri durumunda olanları tutumlarından dolayı kınıyorum ve Mardin halkının da onu bu tutumundan dolayı protesto etmesini diliyorum.

A. A.

İsveç'li gazeteci S. Hjertén'in Halepçe izlenimleri

25 Mart günü Halepçe'ye giderek incelemelerde bulunan Setefan Hjertén İsveç'e geri döndükten sonra TV, Radyo ve gazetelerde önemli açıklamalarda bulundu.

S. Hjertén'in söylediğine göre, şehre vardıkları 25 Mart günü bile sokaklarda henüz 200-300 ceset vardı. Şehirde kimse kalmamıştı; sağ kalanlar İran'a kaçmışlardı. Bombalamadan bir süre önce şehirde 70 bin üzerinde insan yaşıyordu. Hükümetin göçe zorlaması sonucu 10 bin kişi şehri terketmiş ve birkaç bini Kürdistan Yurtsever Birliği'ne katılmıştı. Şimdi, yani katliamdan sonra şehir bomboştur. Halepçe'ye 2 km uzaklıktaki Enap köyünde yaşayanların tümü de öldürülmüştü. Tü-

münün cesetleri yerdeydi. Sayıları 300'ü aşılıyordu. Çevredeki bazı başka köylerde de benzer katliamlar gerçekleştirilmiş ve cesetler İran tarafından buldozerlerle kaldırılmıştı.

S. Hjertén'in söylediğine göre halepçe şehri 14 ve 15 Mart günlerinde YNK pêşmergelerinin eline geçmiş, 15 Mart'ta İran askerleri şehre girmiş ve 4000 Irak'lı askeri esir alarak propaganda amacıyla onlara gaz maskelerini dağıtmış. Fakat saldırı ihtimaline karşı sivil Kürtlere hiç bir yardım yapılmamıştı. İran'daki yaralıların durumu çok kötüydü. yaralıların 2 /3'ü ölmüş, geriye kalanların tümü olamazsa bile çoğu sakat kalacaktır.

Kurtuluş hareketleri Ebu Cihat'ın katledilişini protesto ettiler

17 .04. 1988 günü Mısır, Ürdün, Irak, Suriye, Lübnan ve Suudi Arabistan komünist partileri, Mısırlı Yurtseverler Topluluğu, Filistin Halk Kurtuluş cephesi/Ürdün Örgütü , Filistin'in Kurtuluşu için Demokratik Cephe/Ürdün Örgütü(Mecd), Irak Sosyalist Partisi, Irak Demokratik Topluluğu, TKEP, TKP-Ortadoğu Örgütü, Bahreyn Ulusal Kurtuluş Cephesi, Umman Halk Kurtuluş Cephesi, PPKK, KUK-SE, POLISARIO, Kürdistan Demokratik Halk Partisi, Eritre Kurtuluş Cephesi/Devrimci Konsey, Kürdistan Demokratik Partisi-Irak, Kürdistan Yurtseverler Birliği ve Kürdistan Sosyalist Partisi-Irak ortak bir bildiri yayınlayarak İsrail siyonistlerinin FKÖ yöneticilerinden Ebu Cihat'ı katletmesini şidetle kınadılar.

Söz konusu Parti ve örgütler, siyonizmin tüm terör eylemlerine rağmen Filistin halkının ulusal kurtuluş mücadelesinin geriletilmeyeceğini, Filistin halkıyla sürekli bir dayanışmada bulunacaklarını vurgulayarak, tüm dünya kamuoyunu İsrail siyonizmini kınamaya ve FKÖ öncülüğündeki haklı mücadeleyi desteklemeye çağırıldılar.

İsveç'te 9 yaralı tedavi edildi

Kürt örgütlerinin İsveç Kızıllaç Teşkilatı ile ilişkilere geçmesi sonucu sözkonusu kuruluş Halepçe' de yolda ağır yaralanan 10 Kürd'ün tedavi edilmisi amacıyla İsveç'e getirilmesini ve masraflarını ödemeyi üslendi. 8 Mart günü gaz bombalarıyla yaralanan 9 kişinin Stockholm'e geleceği duyulunca yüzlerce Kürt onları karşılamak amacıyla havaalanına gitti. Ama havaalanına varıldığında getirilen yaralıların Halepçe'de yaralanan Kürtler olmadığı İran asker-

leri olduğu söylentileri kulaktan kulağa yayıldı.

Kürt Federasyonu, Kızıllaç, Karolinska Hastanesi ve diğer İsveç'li kurumlar nazdinde girişimlerde bulunarak, Halepçe'li yaralılara sahip çıkmak istediğini belirtti. Fakat İran konsolosluğu İsveç makamlarını dısında kimsenin asahip çıkmasını istemediği yolundaki görüşünü resmen iletmişti. Bu olay üzerine Radyo, TV ve gazetecilerle bir toplantı yapıldı, açıklamalarda bulunuldu.

Sonunda, gelenlerden 4'ünün Kürt olduğu, diğer 5 kişinin İran'lı askerler olduğu ortaya çıktı. Kürt olanlardan 3'ü İran Kürdistanlı kökenli ve sadece 1'i Halepçe'li idi.

Bunu ortaya çıkması üzerine Kürt Federasyonu lokalinde İsveç Merkez Radyosu ve tüm büyük gazetelerle bir basın toplantısı yapıldı. Toplantı büyük yankılar yarattı. İran Konsolosu bir açıklamada bulunarak sözümona bir yanlışlık olduğunu ve getirilen 5 İran'lı askerin tüm bakım masraflarını İran'ın sağlayacağını duyurdu.

Yazıların devamı

Ne terörizm ne de baskı şiddet politikası İsrail'i kaçınılmaz sondan kurtarabilecektir

feodal dönemde hiç bir kural ve yasa tanımayan, insanlıktan hiç bir pay almayan Akdeniz'in o meşhur korsanlarını andıran İsrail'in bu tür terör yöntemleri geçmişte olduğu gibi bu kez de bir işe yaramadı. Ebu Cihad'ın şehit edilmesini öğrenen Filistinliler başta Gaza ve Batı Şeria olmak üzere tüm işgal edilmiş topraklarda Filistin bayraklarıyla sokağa döküldüler. 3 günlük yas ilan edildi ve bu süre içerisinde genel grev ve kepenkleri kapatma kararı alındı. İsrail'in tüm tehdit ve gözdağına rağmen bu eylemler hala sürüyor. Bu arada işgal edilmiş topraklarda, İsrail'in katlettiği Filistinlilerin sayısı 200'e varıyor.

Öte yandan, İsrail'in izlediği terörist ve vahşi politikaya karşı çıkan Filistin halkının meşru haklarını verme barış yanlıları İsrail'de güçleniyor. Bu tür politikaların bir işe yaramadığını görüyor ve böylesi bir politikadan yana olmadıklarına dair miting, toplantı ve gösterilerle seslerini yükseltiyorlar.

Uluslararası alanda da İsrail, tam köşeye sıkıştırılmış ve daha da tecrit olmuştur. Bu olayda İsrail'in savunucusu emperyalist ülkeler bile sessiz veya yumuşak da olsa tepki göstermek zorunda kaldılar. Güvenlik Konseyi tartışmalarında Sovyet Büyükelçisi Aleksander Belonogov, Ebu cihad'ın katledilmesini, İsrail'in öteden beri izlediği devlet terörünün

yeni bir kanıtı olarak değerlendirdi.

Bu olay, Filistinli muhalif grupları birbirine yaklaştırdı. Şimdiye değin FKÖ'dan çok uzak duran ve düşmanca bir politika izleyen Ebu Nidal bile olaydan sonra Ebu Cihad'ın ailesini aradı ve başsağlığı di-

ledi, intikam sözünü verdi. Son 5 yıldır araları gergin olan ve tüm diplomatik ilişkileri kopuk olan Suriye ve FKÖ barıştılar. Yaser Arafat, Suriye'yi ziyaret etti. Bu gelişmeler siyonizme bir darbe, Filistin halkı için bir kazanımdır.

Soykırımcı BAAS rejimi dört bir yandan protesto edildi

ABD

29 Mart günü Washington'da bir yürüyüş düzenlendi. Irak konsolosluğu önünde biriken kalabalıktan bazı göstericiler konsolosluk binasını taşa tutarak, camlarını kırdılar.

Bu arada Yunanistan'ın başkenti Atina'da, Norveç'in başkenti Oslo'da, Fransa, Hollanda, Belçika ve İsviçre'de de benzeri eylemler yapıldı.

Norveç Kızıllaç teşkilatı 600 bin, İsveç Kızıllaç teşkilatı 1,5 milyon, Belçika Hükümeti 5 milyon tutarında harcamada bulunacaklarını, katliama uğrayan bazı ağır yaralıların tedavisini üstleneceklerini açıkladılar. Fransa'da da benzer gelişmeler olduğu belirtiliyor.

aşğıdaki 20 örgüt imzaladı. Filistin Halk Kurtuluş Cephesi, Yurt dışındaki Mısırlı Yurtseverler Topluluğu, Ürdün Komünist Partisi, Mısır Komünist Partisi, Bahreyn Halk Cephesi, Ürdün Halkçı Mart Komiteleri, TKEP, Kürdistan Öncü İşçi Partisi, Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları-Sosyalist Eğilim, Türkiye Komünist Partisi-Orta-doğu Örgütü, Lübnan Komünist Partisi, Suudi Arabistan Komünist Partisi, K.Yemen 13 Eylül Halkın Gücü Cephesi, Bahreyn Ulusal Kurtuluş Cephesi, Filistin'in Kurtuluşu için Demokratik Cephe, Filistin'in Kurtuluşu için Demokratik Cephe Ürdün Örgütü, Filistin Komünist Partisi, Filistin Halk Kurtuluş Cephesi-Ürdün Örgütü, Umman Halk Kurtuluş Cephesi ve Eritre Kurtuluş Cephesi-Devrimci Konsey.

Ne Terörizm ne de baskı ve şiddet politikası İsrail'i kaçınılmaz sondan kurtarabilecektir



Son beş aydır işgal edilmiş Filistin topraklarında siyonist yönetime karşı Filistin halkının dinmeyen mücadelesi gün geçtikçe daha da yükseliyor. Modern silahlara sahip siyonist askerlere karşı, korumasız göğsü açık, eldeki taşlarıyla yediden yetmişe, kadınıyla erkeğiyle bir halk; Filistin halkı.

Siyonist yönetim, aldığı tüm tedbirlere rağmen Filistin halkının mücadelesini durduramıyor. Faşist Hitler'in bile yapmadığı, asker ve polisler verilen direnişçilerin kol ve bacaklarını kırma emri bile bir şey yapamadı. Kanlı İzak Şamir yönetimi, tüm uluslararası anlaşma ve yasalara rağmen öteden beri İsrail'in sık sık başvurduğu ve politika olarak benimselediği devlet terörizmine başvurdu. İsrail kabinesinin aldığı karar üzerine MOSSAD ve Deniz Kuvvetlerine bağlı özel bir timin planladıkları bir baskıyla FKÖ'nün ikinci adamı olarak bilinen El-Fetih ve FKÖ'nün kurucu üyesi ve askeri sorumlusu Halil El-Vezir'i (Ebu Cihad) Tunus'taki evinde katlettiler.

Ebu Cihad'ın yaşamı sadece FKÖ ve El-Fetih'in tarihi değil, aynı zamanda Filistin halkının siyonizme karşı verdiği mücadele tarihidir.

1935 yılında Ramleh'te doğan Ebu cihad daha 13 yaşındayken ailesi ile

beraber siyonistlerin baskısı sonucu Gaza'ya sürüldü. 18 yaşındayken kurduğu bir gençlik örgütüyle siyonist kurum ve tesislere sabotajlar düzenle

di. Bir yıl sonra tutuklandı. Cezaevinden çıktığında önce Suudi Arabistan'da sonra da Kuveyt'te kaldı. Yaser Arafat'la beraber El-Fetih örgütünü kurdu. 1964 yılında da FKÖ'yü kurdular. Ebu Cihad FKÖ adına sosyalist ülkelerle ilişki kuran ilk Filistinlidir. FKÖ ile dayanışma sağlamak için Çin, Kuzey Vietnam, Kuzey Kore'ye kadar bir çok ülkeyi gezdi. O, 1971'de Ürdün'de Kara Eylül'ü, 1976'da Tel Al-Zaatar katliamını, 1982'de İsrail'in aylarca süren Beyrut kuşatmasını, 1983 Trablus direnişini yaşadı ve bu tarihi destansı olaylarda karar veren en yetkili iki-üç kişiden biri oldu. Beş aydır işgal edilmiş topraklarda süren Filistin halkının direnişinin doğrudan örgütleyicisi de Ebu Cihad idi.

O'nun ölümü Filistin halkı ve mücadelesi için büyük bir kayıptır. Bu bir gerçektir. Fakat, köleci ve

Devamı s.11'de

Ebu Cihad'ın katledilmesi dolayısıyla PPKK PB'nin Yaser Arafat'a gönderdiği başsağlığı mesajı: **FKÖ BAŞKANI MÜCADELECI KARDEŞ YASER ARAFAT**

Kahraman Filistin halkının değerli önderlerinden Halil EL-VEZİR (Ebu Cihad)ın terörist İsrail'in istihbaratı eliyle şehit edilmesini büyük bir üzüntüyle öğrendik. Yaşamının büyük bölümünü Filistin halkının mutlu geleceğine adanmış ve bu uğurda yıllarca bıkmadan, yılmadan mücadele eden Ebu Cihad'ın katledilişi başta Filistin halkı olmak üzere tüm dostları için büyük bir kayıptır.

Partimiz Ebu Cihad'ın katledilişinin Filistin halkının emperyalizme ve siyonizme karşı sürdürdüğü mücadeleyi durduramayacağına, tam tersine, işgal altındaki topraklarda beşinci ayına giren şanlı direnişin daha da ateşlenerek süreceğine, hiç bir gücün Filistin halkının kendi topraklarına geri dönüp ulusal devletini kurma hakkını engelleyemeyeceğine her bakımından inanıyor.

PPKK Politik Bürosu ve tüm militanlarımız adına şahsınızla ve sizin vasıtanızla kahraman Filistin halkına başsağlığı diler, emperyalizme ve işgalci siyonizme karşı sürdürdüğü mücadelesinde dün olduğu gibi bugün de Filistin halkı ve onun yasal temsilcisi FKÖ'nün yanında yer alacağımızdan hiç kimsenin kuşkusu olmaması gerektiğini belirterek isteriz.

Ortak mücadelede elele.

Zafer mücadele edenlerindir.

20.4.1988

PPKK
Kürdistan Öncü İşçi Partisi
Politik Bürosu